

Optræden overfor Ejeren. Der er jo den store Ulempe ved Huslejeloven, at den har givet Grundlaget for Lejerforeningerne, for Foreninger, hvor Lejerne slutter sig sammen med det Formaal at gøre Ejerne det saa ubehageligt som muligt at have Ejendom. Det er sandelig ikke en ublandet Fornøjelse at eje en Ejendom. Det forekommer mig derfor, at der er al mulig Grund til at indføre Bestemmelser, der kan værne Ejerne mod Chikanerier fra Lejernes Side. Jeg er overbevist om, at alle er enige med mig i, at man ogsaa bør støtte Ejerne saa meget som muligt, hvor det er rimeligt, og jeg er vis paa, at de, der har haft med saadanne Forhold at gøre, har set de uhyre Vanskeligheder, der gør sig gældende for dem, der skal administrere Ejendomme, idet Lejerne ofte slutter sig sammen om at gøre det saa vanskeligt som muligt blot at tilvejebringe nogenlunde ordentlige Forhold i Ejendommen.

Vi fra vor Side har ikke noget imod, at der skal fastslaas i enhver Kommunalbestyrelse, om Huslejeloven skal forlænges. Det er ingen Skade til, at en Lov, der har den Karakter som denne Lov, virkelig bliver rigtig gennemtænkt ved enhver Lejlighed, og at man spørger sig selv: Er det nødvendigt, at vi har en Huslejelov, og at vi har Huslejenævn, eller kunde vi undvære dem for Øjeblikket? At man rundt om i Kommunerne skal overveje dette inden den 1. Juli, forekommer os ikke at være noget slemt.

Man ophæver Fremlejeretten, ikke saaledes at forstaa, at Fremlejeretten skal bortfalde, hvor den altid har eksisteret, men saaledes at den skal være udelukket i saadanne Tilfælde, hvor der udtrykkelig staar i Lejekontrakten, at Fremleje er forbudt; selv i saadanne Tilfælde giver jo den nu-gældende Lov Lejerne Mulighed for Fremleje. Det er sikkert ikke for meget, at man nu kræver, at de paagældende for Fremtiden overholder deres Kontrakt, saaledes at de fra Oktober ikke længere faar denne Adgang til Fremleje. Men det betyder ikke, at de Mennesker, der bor hos de paagældende, skal kastes paa Gaden. Man kan godt tænke sig Lejrens Fremlejeret ophævet, uden at det behøver at have til Følge, at de Personer, der har lejet af Lejerne, fjernes med det samme, idet der kan træffes en Overenskomst mellem samtlige Parter, hvorved Ejeren anerkender Lejemaalet mod en rimelig Andel i Provenuet.

Jeg finder det rimeligt, at det bestemmes, at Lejligheder, der indrettes i Tagetagen, ikke skal falde ind under Huslejelovens

Regler. Jeg ser heri en ganske rimelig Begyndelse paa en Afvikling, et ganske lille Forsøg paa at danne sig en Idé om, hvorledes Forholdet vil stille sig i Fremtiden, naar man bliver af med hele Loven. Det er desværre ikke sandsynligt, at denne Bestemmelse vil bevirke, at der bliver saa forfærdelig mange nye Lejligheder. Hus-ejerne har hidtil lagt deres Hoveder i Blød for at finde, hvordan de skulde bære sig ad med at faa indrettet Lejligheder i Tagetagen. Dette er kun lykkedes i ringe Grad, dels fordi Bygningsautoriteterne er utilbøjelige til at lempe sig saa meget, som det er nødvendigt, dels fordi det i sig selv er vanskeligt at indrette gode og betryggende Boliger i Tagetagen. Men naar det virkelig lykkes en Ejer at indrette en saadan Lejlighed, bør det ogsaa være saaledes, at han selv bestemmer Lejens Størrelse, selv om der maaske fremkommer en mærkelig Forskel mellem Lejen for Tagetagen og Lejen for Etagen nedenunder. Man maa huske paa, at dette Misforhold har sin Forklaring i, at man ved Lov har fastslaet, at Lejen for Lejligheder, der eksisterede i 1916, da Huslejelovgivningen tog sin Begyndelse, kun maatte forandres paa den og den Maade; Folk, der er flyttet ind i Huse, der blev bygget efter den Tid, har derimod maattet betale meget høj Leje, ja, undertiden en Leje, der maa kaldes ligefrem kolossal, idet Byggedgifterne, selv hvor der var ydet Støtte af Stat og Kommune, saaledes at Betingelserne var de bedste, var meget høje. Det er en af de store Ulemper, at Huslejeloven deler Lejerne i to Klasser, nemlig dem, som er begunstiget af denne Lov, og de mange, der maatte skaffe sig Lejlighed i de dyre Tider.

Det er saaledes i mange Henseender godt, at man begynder at afvikle Huslejeloven, og hvis der ikke stod i § 1 f., at Ejeren ikke selv maa bestemme, hvem han skal have i Stedet for den Lejer, han siger op, kunde jeg i alt væsentligt slutte mig til Lovforslagets Bestemmelser. Det er blevet udtalt, at Ejersens Opsigelsesret efter § 1 f. ogsaa skulde angaa Forretningslokaler; men det fremgaar af Bestemmelsens Indhold, navnlig Slutningsbestemmelsen om, at Nævnet skal tage Hensyn til Antallet af den udpegede Lejers Familiemedlemmer og Familiens økonomiske Stilling, at det er Beboelseslejligheder og ikke Butikker, der drejer sig om. Denne Angst, man i saa Henseende har næret, er altsaa ubegrundet. Selv om Betemmelsen tog Sigte ogsaa paa Forretningslokaler, kan jeg for Resten ikke finde, der var Grund til at nære Betænklig-